

Μὰ σὰ νυχτώνη, καὶ τὰ πράγματα ὅλα τὰ πάρη
ἢ μουντάδα κι' ὁ αὐτοβυθισμός, μαζώνονται κάτω
ἀπ' τὰ τσίνουρα κι' αὐτά, δειλά, καὶ τὰ σφραγίζει
τὸ μυστήριον... Καὶ τὴ χαρά τους, τὴ χαρά τους, τὴ
χαρά τους, τὴ φυλᾶνε ὡς αὐριο τὸ πρωῒ—μιὰ νύχτω
—σὰν ἡ μετέληψη στὸ δισκοπότηρο, κάτου ἀπ' τὸ
πορφυρὸ πανὶ μὲ τὰ στριφτά χρυσὰ κρόσσα, στὸ βα-
θὺν Τρόμο καὶ τὸ Δέος τῆς Ἁγίας Τράπεζας, εὐ-
λαβικά....

II

Ο ΑΠΟΡΡΙΧΤΟΣ

*Καὶ οὐμπαν τοῦτο εἶδον, καί, ἔδοκα
τὴν καρδίαν μου, εἰς πᾶν τὸ ποίημα
ὁ πεποήται ὑπὸ τὸν ἥλιον...*

(Ἑκκλησιαστής—Η'. 9.)

Τὰ μάτια μου στὸ φῶς ἀκόμα δὲν εἶχανε καλὰ
ἀνοιχτεῖ, ποῦ ἐγὼ τ' ἀγάπησα ὅλα τὰ πράγματα.

Καλὰ τὰ μάτια μου ἀπ' τὸ φῶς δὲν εἶχαν πο-
τιστεῖ, ποῦ ἐγὼ τ' ἀγάπησα ὅλα τὰ πράγματα.

Καὶ μέσ' τὴν τέφρα τοῦ εἶναι μου, πίστεψα
πλατεῖα κι' ἀληθινά, πὼς μ' ἀγαπᾶνε ὅλα τὰ πρά-
ματα.

Ὅμως τὸ πέπλο σκίσι—κ' ἐφάνη τὸ σωστό.

Ὁ γήλιος νὰ μὲ ἰδῇ δὲ θέλει, μηδὲ τὸ φεγγάρι
κ' ἔτσι ὅλα τὸ ἴδιο, τὸ ἴδιο μ' ἀποστρέφονται. Τὸ
ἴδιο μ' ἀποστρέφονται ὅλα τὰ πράγματα.

Τὸ δισάκι στὸν ὁμο — στρατολάτης καὶ πικρὸς
—καὶ κατὰ ποῦ νὰ πάω ;

Θ' ἀποτραβηχῶ μακριά, κι' ὅπου νὰ λάξῃ.

Μέσσι μου θὰ κλειστῶ, σὰ σὲ τέμπλο, σὰ σὲ κά-
στρο.

..... Κι' ὅμως ἐγὼ τ' ἀγαπῶ, καὶ τ' ἀγαπῶ γιὰ
πάντα, ὅλα τὰ πράγματα.

Καὶ δὲ μπορῶ ν' ἀποστραφῶ μηδὲ τὸν ἥλιο,
μηδὲ τὸ φεγγάρι.

Κ' ἔτσι τὸ ἴδιο, τὸ ἴδιο γιὰ ὅλα.

Ἔτσι τὸ ἴδιο γιὰ ὅλα τὰ πράγματα.

III

ΕΥΘΑΝΑΣΙΑ

... Strange is thy pallor : strange thy dress :
Strange, above all, thy length of tress,
And this all solemn silentness !

(EDGAR POE—The sleeper)

Γιατί, ὦ Καλέ, τὰ μάτια σου δὲ μὲ κντᾶνε ὅσο
βαθεῖα ἐγὼ θέλω;—γιατί, ὦ Καλέ, τὰ μάτια σου ;

Καὶ τὰ χέρια σου ὦ ! γιατί δὲ μὲ βαστᾶνε ὅσο
σφιχτά ἐγὼ θέλω ; — τὰ χέρια σου ὦ ! γιατί δὲ μὲ
βαστᾶνε ;

Καὶ τὰ χεῖλια σου στὰ χεῖλια μου πὼς δὲ μεθᾶν
ὅσο ποῦ θέλω ἐγὼ ;—πές μου, τὰ χεῖλια σου, γιατί,
στὰ χεῖλιά μου ;

Αὐτὰ ρωτοῦσα μιὰ βραδυὰ ποῦ μιὰν ἴδια φλό-
γα, (φλόγα γιὰ νοσταλγία ;) μᾶς ἔδενε. Αὐτὰ ρωτοῦ-
σα μιὰ βραδυὰ....

Μὰ εὐὸ δὲ μ' ἀποκρίθηκες, γιατί εἶχες πιά πε-
θάνει. Εἶχες πιά πεθάνει, καὶ δὲ μ' ἀποκρίθηκες...

IV

Ο ΜΙΣΕΜΟΣ...

Dear as remember' d kisses after death.
And sweet as those by hopeless fancy feign' d
On lips that are for others ;...

(TENNYSON—The Princess).

Δὲ μιλοῦσε.

Τὰ θαμπὰ μάτια τῆς ὀλανοιχτά, σὰ δυὸ φεγγά-
ρια, μέσ' τὰ δικά του τὸ χάος ἀποζητούσανε καὶ
δὲ μιλοῦσε.

Σὰ νὰ ἦταν ὅλα τελειωμένα—καὶ γιὰ πάντα.

....Στὰ πόδια τους ἡ θάλασσα σιγαλινὰ κυλοῦσε...

Καὶ δὲ μιλοῦσε.

Ἡ σούρπα ὅλο κι' ἀρρώστεινε τὰ δεντράκια
φυλλορροοῦσαν, τὰ εἶχε μαράνει τὸ χινόπωρο...

Σὰ νὰ ἦταν ὅλα τελειωμένα — καὶ γιὰ πάντα.

Παρακαλεστικά τὰ μάτια του κνττοῦσε, μὲ τ' ἀν-
ταλούζικα δικά τῆς, καὶ μέσα τους περνοῦσαν, περ-
νοῦσαν οἱ σκιᾶς τῶν περασμένων...

Δὲ μιλοῦσε.

....Στὰ πόδια τους ἡ θάλασσα σιγαλινὰ κυλοῦσε...

ΝΑΠΟΛΕΩΝ ΛΑΠΑΘΙΩΤΗΣ

ΠΑΛΑΜΑ—ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ

ΙΑΜΒΟΙ ΚΑΙ ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ

ΜΕΡΟΣ Β'.

ΜΑΓΙΟΒΟΤΑΝΑ

Διασκευή, τραγούδι καὶ ωιάνο

Πηγεῖοδος—Μιὰ νεράιδα μ' ἐγέννησε—Ἡ γοιὰ Ζωή=
Στέκει τὸ Βασιλόπουλο—Ἡ Μαύρη Λάμα—Γυρνᾷ κι ὀρ-
μᾷ ὁ Μενέλαος—Ἀπὸ ξένα βασίλεια—Σπέρμα τῆς Χάμ-
κος—Ὁ Λιγενὴς Ἀκρίτος.

Σ' ἓνα τόμον 80. 8. Ὅποιος θέλει, παραγ-
γέλνει τὸ βιβλίο καὶ στὰ γοιαιφία τοῦ «Νουμά»
δίχως παραπανιστὸ ἔξοδο γιὰ ταχυδρομικά.